

IJsselpad traject 7 Deventer - Olst

Auteur: Dolf Logemann

Lijnwandeling door het rivierenlandschap van de IJssel

Omdat dit traject voor een groot deel door de uiterwaarden loopt, is het raadzaam om van tevoren zeker te stellen dat deze niet onder water staan. Bij hoog water raden wij u deze etappe af.

Het eerste deel van dit traject loopt vrijwel geheel door de uiterwaarden van de IJssel. Vooral het stuk door het zuidelijk deel van de Keizers- en Stobbenwaarden, het landschapsreservaat Keizersrande, is landschappelijk mooi. In dit gebied zijn nieuwe nevengeulen aangelegd en een nieuwe padenstructuur. U loopt langs de biologische natuurboerderij 'De Natuurderij', overigens niet echt een staaltje van romantische boerenarchitectuur. Het noordelijk deel van de Keizers- en Stobbenwaarden is helaas niet toegankelijk, evenals de noordelijk daarvan gelegen Hengforderwaarden. Daarom is hier gekozen voor een route aan de binnenzijde van de dijk. U betreedt vervolgens het landgoed De Haere. Wij leiden u via het landschappelijk fraai gelegen landhuis en een nep-ruïne (in vaktaal: een 'folly'). Het bos op De Haere staat vol relictten uit de Koude Oorlog, toen het landgoed een belangrijke functie had in de verdediging van een caisson. We zien hiervan een hospitaalbunker, een commandobunker en een groot inlaatwerk voor de inundatie, even verderop allerlei stellingen voor luchtafweer. Na dit landgoed ronden we de Reutekolk, een nat bosgebied, en vervolgens gaat het richting Olst over een niet al te drukke landweg. In Olst zelf loopt de route door een park annex bufferzone onderlangs de Provinciale weg die hier hoog op de bandijk ligt.

Routebeschrijving

1. Het station aan de zijde 'Centrum' verlaten. Stationsstraat direct voor de uitgang oversteken en aan overzijde weg RA. Volg het geasfalteerde voetpad.
2. Bruggetje met 1ste voetpad negeren. Bij 2e voetpad LA bij routepaaltje met gele, oranje en paarse pijlen. Volg de gele pijlen.
3. Weg (Singel) oversteken en aan overzijde verder via het pad langs het water
4. Na 300 m bereik je de IJssel (Kapjeswelle/IJsselkade). Alhier RA.
5. Onder de spoorbrug door, daarna via graspad langs het water (indien afgesloten: eerst ca. 250 dijk volgen en daarna via klaphekje LA naar het water
6. Ter hoogte van een turquoise geschilderde flat ('IJselflat') richting dijk lopen. Blijf onderlangs de dijk lopen met het binnenwater aan je linkerhand. Daarna langs het terrein van de watersportvereniging en (via een klaphekje) over een parkeerterrein
7. Aan overzijde parkeerterrein via een tweede klaphekje verder via betonpad
8. Waar het betonpad bij een verkeersweg komt, direct LA, opnieuw via een klaphekje en een betonpad.
9. Halverwege dit tweede betonpad wordt je naar rechts geleid, richting een klaphek. Je komt uit op een pad dat bestaat uit twee losse betonstroken. Daar ga je linksaf.

Aan je linkerhand een tot kunstwerk omgevormde ruïne van een oud steenfabriekje (het 'Observatorium'). Dit is een goed punt voor een kleine pauze en een fraai uitzicht over de omgeving. Vanaf het struinpad ga je daarvoor na het metalen overstapje even 100 m naar rechts.

12. Betonpad geheel aflopen tot aan een moderne boerderij (Buffelboerderij 'Boer 'n Buffel'). Negeer het bord 'Einde wandelgebied. Verboden toegang'. Dit heeft betrekking op een afgesloten zijpad.
13. Voor de boerderij langs. Vervolgens graspad aan de andere zijde van de boerderij geheel aflopen, tot aan de Provinciale weg.
14. Provinciale weg oversteken, daarna RD via Sallandsweg, een klinkerweg tussen de populieren.
15. Aan het einde met de bocht mee naar links en eerste half verharde pad LA (Randerpad)
16. Bij boerderij 'De Randerhoeve' (tevens 'Rustpunt', met koffie etc.), met de knik in de weg mee en RD. Verderop versmalt dit pad zich tot een graspaadje. Hier ook RD.

Vlak voordat de weg zich versmalt bevindt zich aan de rechterhand een klein landgoedje met de naam De Ravensbosch. En ja, daar broedt al jaren een paartje raven. Met een beetje geluk zie en hoor je ze met hun diepe basgeluid overvliegen.

17. Aan het einde van het pad RD (Bockhorsterstraat).
18. Direct voorbij huisnummer 3 LA, via klein bospaadje.
19. Bospaadje volgen tot het eindigt bij een groter bospad. Aldaar LA en bij een kruispunt van bospaden rechts aanhouden.
20. Bospad blijven volgen en achter woningen langs tot aan een boogbruggetje over een brede sloot.
21. Vóór het boogbruggetje RA en 1ste pad LA, vóór het kasteel langs

Je loopt hier langs het kasteel De Haere, thans het kantoor van Stichting IJssellandschap die veel landbouwgronden en natuurgebieden rond Deventer beheert. In het kasteel is een klein koffierestaurant, maar dit is niet altijd geopend. Als je bij het knooppuntenpaaltje G17 rechtdoor gaat, tref je na 100 m rechts een zogenoemde 'folly'. Dit is een 'nep-ruïne', aangelegd door een vroegere landgoedeigenaar die graag zijn bezoek imponeerde met een zogenaamd restant van een oud kasteel in de achtertuin. Niet echt dus.

22. Voorbij het kasteel LA, een statige beukenlaan.

Na circa 250 m is rechts een paadje waaraan zowel een hospitaalbunker als de commandobunker liggen, beide uit de tijd van de Koude Oorlog en de tijd van de IJssellinie. Volg hiervoor de routepaaltjes met groene pijlen. Keer daarna weer terug naar de beukenlaan.

23. Voorbij een gracht RA.

Na circa 150 m bevindt zich links een voormalig inlaatwerk van de IJssellinie. Dit werk was bedoeld om het verhoogde IJsselwater binnen te laten en de IJsselvallei te inunderen.

24. RD en na bruggetje links aanhouden

25. Volg de geel-rode markering tot aan een verharde weg (Kletterstraat).

26. Verharde weg RA en na 50 m weer LA, half verhard pad richting huisnr. 3

27. Bij routepaaltje G27 RD, een smal graspaadje. Met de bocht mee naar links.

Rechts van je een terp met de restanten van een Flakkanon (luchtafweer).

28. Einde RA, breed graspad langs moerasbos (Reutekolk)

29. Einde LA (volg de groene pijlen). Volg het pad tot aan de openbare weg.

30. Einde bospad RA (Jan Schamhartstraat). Volg 'Doorgaand verkeer'

In de vork van de Jan Schamhartstraat en de Provinciale weg ligt tegen de dijk een verhoging met restanten van een grote luchtafweerpost. Er is een infopaneel aanwezig met een toelichting op deze locatie, exact op de lijn van de torens van Wijhe en Olst en het caisson in de Hengforderwaarden.

31. Jan Schamhartstraat volgen tot in de bebouwde kom van Olst. Dit is eerst een rustige weg in het buitengebied.

32. Waar de Jan Schamhartstraat zich links om een grasveldje buigt, schuin LA (Torenvalk)

33. Einde van deze woonstraat verder via voetpad aan de linkerzijde van het water

34. Brug oversteken en aan overzijde LA

35. Ook de volgende brug oversteken en daarna RA onderlangs de dijk, een verhard wandelpad

36. Wethouder A.G. Dekkerstraat volgen richting centrum.

37. Einde LA (Jan Schamhartstraat) en eerstvolgende straat RA (Aletta Jacobsplein)

38. Achteraan dit plein opnieuw RA, richting monumentale schoorsteenpijp.

39. Voorbij deze pijp LA. Het station ligt dan voor je.

Praktische informatie

Het IJsselpad is niet gemarkeerd. Delen komen overeen met het Hanzestedenpad (geel-rode markering).

De beschrijving vermeldt, cursief tussen haakjes geplaatst, consequent alle straatnamen. Dit is gedaan om de beschrijving te kunnen vergelijken met een topografische kaart of om gemakkelijker de weg te vragen. Echter, in het veld staan de straatnamen niet altijd aangegeven: naambordjes willen ter plaatse nog wel eens ontbreken.

Honden moeten op deze route vrijwel overal aangelijnd zijn.

Achtergrondinformatie

Waterbuffelboerderij 'Boer 'n Buffel Keizersrande'

De grote, uiterst modern ingerichte boerderij in de Keizers- en Stobbenwaarden is de boerderij 'Boer 'n Buffel Keizersrande', waar ze op ecologische basis waterbuffels houden. Dit bedrijf werkt op gronden van Stichting IJssellandschap, de eigenaar van dit gebied. De gedachte is om op een moderne manier biologische landbouw te bedrijven in een gebied waar de natuurwaarden voorop staan. De Keizers- en Stobbenwaarden zijn recent ingericht om bij hoge waterstanden water te kunnen bergen.

De IJssellinie, verdedigingslinie in bange dagen

Rond 1950, vreesde men voor het uitbreken van een derde wereldoorlog en men wist het zeker: het gevaar kwam van de Russen, dus uit het Oosten. Geheel in lijn met eerdere waterlinies, ontstond het idee om de IJssel in te richten als weerstandslijn. De Bondsrepubliek was nog geen lid van de NAVO, dus de IJssel was de meest oostelijke grens waar een nieuwe waterlinie mogelijk was. Onder grote geheimhouding werd de linie ingericht. Bij Nijmegen (De Groenlanden) en Arnhem (Meinerswijk) werden caissons geplaatst, die in geval van nood in de Waal respectievelijk in de Neder-Rijn konden worden afgezonken. Er zou daardoor 9x zoveel water door de IJssel stromen. Op diverse plaatsen langs de IJssel zorgden speciaal gebouwde inlaatwerken dat grote delen van de IJsselvallei onder water zouden komen te staan. Dat zou de Russische troepen moeten vertragen, waardoor de bij Ermelo, Harderwijk, Nieuw-Milligen etc. op de Veluwe gelegerde troepen voldoende tijd zouden hebben om terug te slaan. Omdat de inundaties vermoedelijk toch te langzaam op gang zouden komen, werd in 1951 besloten om ook ten zuiden van Olst, in de Hengforderwaarden, een caisson te plaatsen. In vredetijd lag dit caisson hier in een speciaal gegraven haven.

Uiteraard werd het caisson zwaar bewaakt. Een eenheid van 1.200 man was in de nabijheid gelegerd, de meesten aan de oostkant. In het bos van De Haere werd een commandobunker ingericht, vlak daarnaast kwam een hospitaalbunker. Ook werden op veel plaatsen in de omgeving kazematten en luchtafweergeschut neergezet. Oude Sherman tanks werden in beton gegoten en dienden de vijand over de weg tegen te houden. Om aanvallen over water af te weren (men verwachtte onder meer mijnen, onderzeeboten met explosieven, stuiterbommen) werden in de IJssel sterke netten geplaatst.

Het perspectief van de IJssellinie veranderde al in 1955. West-Duitsland werd alsnog lid van de NAVO en de hoofdweerstandslijn van dit militaire verbond werd nu op Duits grondgebied gelegd: eerst langs het Dortmund-Emskanaal, in 1961 langs de Weser en in 1966 zelfs langs de Elbe. De IJssellinie veranderde daardoor in een reservelinie. Al in 1963 werd de linie weer grotendeels ontmanteld, al zijn sporen ervan nog op diverse plaatsen zichtbaar. Pas in 1990 werd de geheimhouding opgeheven. Wat rest is één groot openluchtmuseum op het landgoed De Haere van een angstige tijd die gelukkig voorbij is.

4 **Neem een abonnement!**
Meer dan 1500 wandelkaarten

voor slechts
€ 13,50